

Trong các tranh chấp về lãnh hải ở Biển Đông, chắc chắn rằng Việt Nam có nhiều bằng chứng là đúng, có nhiều bằng chứng đáng kể cùng chia sẻ với lo ngại của bên kia là sự liên quan các nước chung quanh với Việt Nam. Và đây là vấn đề mà chúng ta có thể nhìn thấy, ngoài việc chú ý đến cho sự của mình là chính.

Trước tiên là Phi Luật Tân. Bất kể rằng Việt Nam và Phi Luật Tân có tranh chấp cùng một số hải đảo, nhưng các điểm biên cho thấy Manila luôn luôn ngó về Bắc Kinh trong các động thái liên quan tới Biển Đông, hơn là dòm qua Hà Nội. Phần chính là vì Trung Quốc là quốc gia đã từng sử dụng hải quân với hải quân để giao chiến với hải quân Phi Luật Tân. Nhưng các viên chức Phi tuyên bày tỏ lòng hiếu hạo với Hoa Kỳ, nhưng thì cùng với giới quý tộc tâm địa, giới đất.

Báo Inquire.net hôm 22-2-2009 đã có bài tin nêu bật lên bài của Th&#ng Ngh& Sĩ Phi Rodolfo Biazon, “Động sự Trung Quốc về chuyển Tr&#ng Sa.” Chúng ta cần thấy rằng gần 700 tờ báo Việt Nam chưa bao giờ dám đăng một cái nhan đề bài tin như thế, và cũng chưa từng có một cán bộ lãnh đạo CSVN nào dám nói mình biết như thế.

Bài tin viết rằng:

“TNS Biazon đã yêu cầu chính phủ Phi gửi qua một bên các phần đất ở Trung Quốc để với một d&#lu&t về ra các động cơ của Phi Luật Tân, trong đó bao gồm các phần của đảo Tr&#ng Sa đang tranh chấp ở Biển Đông.

Biazon nói các nước khác đang tranh chấp ở vùng đảo này cũng đã lên tiếng phần đất d&#lu&t động cơ của Phi rồi, mà ông đã góp sức giúp soạn d&#lu&t này.

Ông nói, ‘Mà kể rằng Trung Quốc, TQ không phải là nước duy nhất tranh chấp quyền Tr&#ng Sa. Các nước khác -- Brunei, Mã Lai, Việt Nam, Đài Loan -- cũng nên giữ với d&#lu&t của chúng ta.’ Niazon nói với báo Philippine Daily Inquirer hôm Thứ Bảy, trong buổi họp một câu sinh viên SQ Học Viện Quân Sự Phi Luật Tân.”

Ông nói, ‘Hä không thä làm gì đäc hät. Chuyän duy nhät hä có thä làm là lên LHQ và näp đän khiä u kiän.’...” (hät trích)

Không phäi là TNS Biazon näi häng mà lên đäng. Thäc ra, Phi cũng đã täng giao chiän väi häi quân Trung Quäc mäy phen. Nghĩa là, Bäc Kinh lúc nào cũng sän sàng dùng bäo läc. Khi thäy không giành đäc, mäi chäu nhä ra.

Báo Nhät Bän The Japan Times hôm 24-2-2009 đã đăng bài viät nhan đä “Unbalanced bargaining game with China” (Trò chäi trä giá mät quân bình väi Trung Quäc), cäa tác giä Du Tran, mät tham vän cäa tä chäc ERS Group (ersgroup.com), cho biät:

“Trung Quäc, quäc gia mänh nhät khu väc, đã thäc hiän mät chính sách täng đäi hung häng đäi väi các näc tranh chäp [Biän Đông]. Năm 1947, TQ tuyên bä chä quyän trên vùng lãnh häi chiäm hän 75% Biän Đông. Năm 1992, Quäc Häi CSTQ ra bän văn tuyên bä các đäng cä sä này, mà, theo läi cäa cä quan US Institute of Peace, chäng känh väi các diän đäch công quäc tä.”

Đä thäc hiän tranh chä quyän, TQ đã dùng quân sä giao chiän -- chäm súng väi Viät Nam năm 1974 và 1988, và giao chiän väi Phi Luät Tân năm 1996 và 1997.” (hät trích)

Nhä thä, hai län Häi Quân TQ tän công đä VN, và hai län tän công đäo Phi Luät Tân. Chäc chän, chúng ta có mät đäng minh tin cäy là Phi Luät Tân. Và qua läi cäa Thäng Nghä Sĩ Biazon, chúng ta an täm vì läi tuyên bä “Không có gì phäi sä TQ cä.”

Tuy nhiên, thäc tä là ai cũng cän có hòa bình mäi khai thác kinh tä đäc. Trung Quäc cũng nhä thä, vì näu cä đäa Hai Quân ra gây sä, sä không có công ty quäc tä nào dám vào vùng biän Träng Sa mà thăm dò đäu khí.

Mät đäu chúng ta cũng an tâm näa, räng các näc có vùng biän gän đó đäu là đäng minh khät tän. Cä thä nhä Indonesia và Nhät Bän. Và chính Nhät Bän đã bày tä quan ngäi, đã chäu đäng rät nhiäu bäc bäi väi các chính phä đäy tham nhäng, thí dä nhä chính phä Hà Näi, đä làm bän cho êm thäm Biän Đông.

Đó là điều rõ ràng trong vụ hối lộ, ăn chặn tiền đầu án ODA mà chính phủ Nhật đã nhiều tháng che giấu CSVN. Trong khi nhà nước CSVN che giấu quy trình xong vụ án, và đã tìm cách làm nhảm ông Huỳnh Ngọc Sĩ, thì chắc chắn vài lời vuốt ve từ Hà Nội, Nhật Bản đã nói lời tiên đoán về dự án ODA.

Bên tin tức thông tin nhà nước VOV cho biết là “Nhật Bản đã chính thức nói lời ODA cho Việt Nam.”

Theo bên tin của Đài VOV từ Hà Nội ngày 23-2-2009, “Chính phủ Nhật Bản cam kết nói lời về dự án cho Việt Nam thông qua việc ký công hàm trao đổi về dự án phát triển (ODA) cho 4 dự án cơ sở hạ tầng trong năm tài khóa 2008.”

Bên tin VOV nói rằng vào chiều ngày 23/2, “tại thủ đô Tokyo, Nhật Bản, với tư cách là đối tác phái viên của Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng, Bộ trưởng Ngoại Giao Nhật Bản và Đưa tới Việt Nam Võ Hồng Phúc đã có cuộc hội đàm với Ngoại trưởng Nhật Bản Hirofumi Nakasone và Thủ tướng Taro Aso. Phía Nhật Bản đã chính thức công bố nói lời về dự án ODA cho Việt Nam...”

Cũng chắc hẳn rằng, nhân vật ra mắt đầu tiên tiên hời hợt phía đối tác Nhật Bản làm dự án ODA là ông Huỳnh Ngọc Sĩ đã bị bắt giam, chuyển ra tòa nhưng tên danh đã bị họ giam giữ tại hời hợt sang tên “lời đầu tiên quy định.” Ngay từ tin rằng ông Sĩ được che chở, vì tiên hời hợt mưu triêu đô là tất phải chia cho cán bộ cao hèn, và giam giữ danh chủ là để tránh án tử hình. Có phải Nhật Bản chắc hẳn làm thân với Hà Nội để giam giữ nhân hời hợt của Bộ Kinh vùng Đông Nam Á?

Thực tế, hèn là nhảm nhí. Bởi vì nếu chúng ta không nhìn thấy Nhật Bản, cũng sẽ thấy rằng nếu chúng ta nhìn thấy CSVN, thì Hà Nội lại nghiêng thêm về hời hợt CSTQ, thì lại càng rách nát.

Tình hình chắc hẳn làm cho êm thắm với CSVN lại khiến họ hèn, bởi vì Trung Quốc vẫn nuôi dưỡng một đàn em kiêu hãnh Chí Phèo ở Bắc Hàn. Các bên tin hôm Thứ Hai cho biết Bắc Hàn đã tăng cường khả năng chiến tranh qua việc bố trí các loại phi đạn mới và gia tăng quân số.

Biên tin VOA viết, “Trong báo chí thế quốc phòng công bố mới hai năm mới lần, Nam Triều Tiên nói rằng lo ngại phi đạn đến đến đến ở tầm trung mới của Bắc Triều Tiên có tầm bắn hơn 3,000 kilômét, và có thể bắn tới đến Guam, miền phía bắc của Australia, và nhiều phần đến Nga và đến Đ.

Phức trình này không cho biết những chi tiết khác của lo ngại phi đạn mới này và bao nhiêu phi đạn đã đến c bố trí.

Ông Shin Won Sik, một giới chức cấp cao của Bộ quốc phòng Nam Triều Tiên cho báo chí biết rằng quân sự của Bắc Triều Tiên đã tăng tới mức 1 triệu 190,000 người, tăng 20,000 so với năm 2006, trong khi số lính của lực lượng được biết đến được huấn luyện để nhanh chóng tiến công miền nam đã tăng 50% và lên tới mức 180,000 người.” (hết trích)

Như thế, nếu như Bắc không ngừng như với chính phủ CSVN để tham những, thì sẽ bắn rên thêm với tay Chí Phèo hung hiểm mà Bắc Kinh vẫn giữ tay không rời. Thế rồi, không chỉ với Việt Nam, mà Bắc vẫn vẫn rên rên ra để tìm các đến minh vùng Biên Đông.

Báo The Jakarta Post hôm 23-2-2009 viết rằng Nhật Bản hôm Thứ Bảy đã đến ý cung cấp hỗ trợ tài chánh trị giá 1.5 tỷ Mỹ Kim để bù đắp cho Indonesia thế chấp hiện một quốc công khai phiếu vào vào tiền yen, do ngân hàng Nhật bù đắp, có tên là samurai bond. Lý do, chính phủ Indonesia muốn bán trái phiếu này để thu hút tiền giới đầu tư Nhật Bản...

Như thế, đến minh về Biên Đông của Việt Nam trong các tranh chấp lãnh hải chỉ cần là nhiều. Và không có gì mà phải lo sợ quá lắm. Hãy để báo chí quốc nội do viết như là của TNS Phi Biazon, rằng “Không có gì phải sợ Trung Quốc.” Thêm nữa, tại sao lại cần báo chí Việt Nam lên tiếng?